

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11Csp/179/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117218860
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2017:8117218860.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, Bratislava, IČO: 31335004, p r o t i žalovaným: 1. U. E., H.. XX.X.XXXX, C. X. XXX, 2. Z. E., H.. XX.X.XXXX, C. X. XXX, o zaplatenie 5.314,25 Eur a prísl. takto

rozhodol:

Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 5.097,52 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne od 7.3.2015 do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach po 30 Eur počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok pri omeškaní s plnením čo i len jednej splátky.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

Žalovaní n e m a j ú nárok na náhradu trov konania a žalobcovi súd nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou zo dňa 31.7.2017 sa domáhal voči žalovaným zaplatenia sumy 5.314,25 Eur s úrokom vo výške 6,69% p.a. zo sumy 4.956,28 Eur od 7.3.2015 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5% p.a. zo sumy 5.314,25 Eur, taktiež od 7.3.2015 do zaplatenia. Nárok uplatnil zo zmluvy o stavebnom sporení a zmluvy o medziúvere, ktorou žalovaným bol poskytnutý medziúver 5.000 Eur. Keďže žalovaní úver riadne nespĺcali, listom zo dňa 6.3.2015 bola vyhlásená jeho mimoriadna splatnosť.

2. Žalovaní voči žalobe nemali pripomienky, ale k výške svojho dlhu sa nevedeli vyjadriť. Nepamätali si akú sumu celkovo žalobcovi zaplatili, ale uviedli, že nemajú vedomosť o tom, aby v zmluve sa dohodli aj na nejakých poplatkoch. Úver prestali splácať z dôvodu, že ostali bez príjmu. Žalovaný v 1.rade sa pokúšal nájsť si prácu aj prostredníctvom živnosti, čo sa mu však nepodarilo, preto bol nútený živnosť zrušiť a znovu požiadať o sociálnu dávku. Tú od júla toho roku nedostávajú, mala by im byť priznaná od novembra 2017. Jej predpokladaná výška bude činiť 179 Eur mesačne. Majú pritom pravidelné výdavky na elektrinu vo výške 50 Eur mesačne, úhradu vodného 30 Eur mesačne a navyše majú vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom. V súčasnosti im pomáhajú príbuzní a z toho dôvodu žiadali o povolenie mesačných splátok po 30 Eur.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaných, zmluvou o medziúvere a stavebnom úvere, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru s doručenkami, výpisom z účtu, všeobecnými podmienkami pre stavebné sporenie, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

4. Dňa 30.1.2012 bola uzavretá formulárová zmluva medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými ako dlžníkmi o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere pod č. XXXXXXX. Úver bol poskytnutý vo výške 5.000 Eur, dlžníci sa zaviazali zaplatiť celkovo 12.649,26 Eur. Dohodnutá bola úroková sadzba medziúveru na dobu 5 rokov 6,69% p.a. a stavebného úveru na celú dobu trvania stavebného úveru 4,7% p.a. Mesačne mali žalovaní vkladať na účet stavebného sporenia 9 eur. Stanovená bola mesačná splátka úrokov z medziúveru 27,88 Eur a počet splátok 218. Výška mesačnej splátky stavebného úveru činila 36,88 Eur, dohodnutých bolo 121 splátok a konečná splatnosť bola stanovená do 30.4.2040.

5. V bode 2 článku I. zmluvy je uvedený účel medziúveru a to je modernizácia a obnova rodinného domu.

6. V zmluve sa konštatuje v článku I. bode 1, že po pridelení cieľovej sumy a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok sa medziúver zmení na stavebný úver vo výške cca 3.460,62 Eur. Presnú výšku úveru bude tvoriť rozdiel cieľovej sumy a nasporenej sumy.

7. V článku II. zmluvy bolo dohodnuté, že do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa dlžník zaväzuje splácať úroky z medziúveru a poukazovať pravidelne mesačný vklad až do pridelenia cieľovej sumy.

8. V zmluve je zmienka aj o poplatku za spracovanie úveru a za vedenie účtu, nie je však uvedená ich výška, len odkaz na sadzobník poplatkov. Iné poplatky v zmluve už spomínané nie sú.

9. Podľa VOP v čl. IX. v bode 2a, ak je stavebný sporiteľ v omeškaní s viac než dvoma splátkami alebo jednou splátkou dlhšie ako 3 mesiace môže stavebná sporiteľňa jednostranne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere pred termínom konečnej splatnosti úveru a stavebný sporiteľ je povinný splatiť pohľadávku v lehote, ktorú určí stavebná sporiteľňa v oznámení o mimoriadnej splatnosti úveru.

10. Podľa výpisu z účtu medziúveru a stavebného sporenia posledný vklad žalovaných je evidovaný 25.6.2014. Z týchto výpisov vyplýva aj to, že žalobca hneď pri poskytnutí úveru zrazil poplatok za spracovanie zmluvy vo výške 130 Eur a účtoval si aj poplatky za vedenie účtu v úhrnej výške 26,73 Eur (27 x 1,99 Eur) a poplatky za upomienky vo výške 60 Eur (4 x 15 Eur).

11. Z výpisu z účtu medziúveru je zrejma celková dlžná suma 5314,25 Eur, ktorá pozostáva z istiny 4.956,28 Eur, nezaplatených poplatkov 60 Eur a nezaplatených úrokov za úver do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti 297,97 Eur.

12. V dôsledku nesplácania úveru žalobca najprv listom zo dňa 17.2.2015 upozornil oboch žalovaných na vyrovnanie dlhu s tým, že v opačnom prípade vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru (tieto listy boli doručené obom žalovaným 20.2.2015) a následne listom zo dňa 6.3.2015 im oznámil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 6.3.2015. Tento list bol obom žalovaným doručený 12.3.2015.

13. Zmluva o stavebnom sporení je upravená zákonom č. 310/1992 Z.z. o stavebnom sporení.

14. Zároveň však nepochybne ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a násl. Občianskeho zákonníka.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

17. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

20. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

21. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

22. Neprijateľné zmluvné podmienky sú demonštratívne uvedené v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka a medzi nimi pod písm. v/ je uvedená zmluvná podmienka, ktorá požaduje od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

23. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

24. Súd poplatky, ktoré žalobca účtoval žalovaným, vyhodnotil ako neprijateľné zmluvné podmienky. Dospel k záveru, že spomínané poplatky nie sú hlavným predmetom plnenia, neboli ani individuálne dojednané, pričom v takomto prípade by išlo o vylúčenie súdnej kontroly, ale zároveň konštatuje, že neboli určito, jasne a zrozumiteľne v zmluve vyjadrené, pretože je potrebné, aby boli uvedené v zmluve nielen ich konkretizáciou (za čo sa platí poplatok), ale aj v akej výške. Ostatné poplatky, ktoré si účtoval žalobca za upomienky, dokonca neboli v zmluve ani spomenuté. Je potrebné si uvedomiť, že princíp autonómie vôle chránenej v článku 2 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd sa hodnotí aj s ohľadom na princíp ochrany spotrebiteľa, z ktorého plynie požiadavka transparentnosti zmluvných dojednaní, ktoré sú predkladané spotrebiteľovi na podpis. Z nich musí byť zrejmé aké bude finálne zaťaženie žiadateľa o úver. Klient musí byť dostatočne informovaný tak, aby po zrelej úvahe akceptoval alebo odmietol ponúknuté podmienky. Navyše poplatky za upomienky vo výške 15 Eur sú zjavne neprimerané. Majú vyslovene sankčnú povahu a svojou podstatou predstavujú zmluvnú pokutu v zmysle § 544 Občianskeho zákonníka, ktorá však musí byť dohodnutá písomne. Uvedenými poplatkami dodávateľ obchádza ustanovenie § 544 Občianskeho zákonníka, čo je neprípustné. Zmluvnú pokutu totiž by mohol súd moderovať.

25. Pre spotrebiteľský právny vzťah vychádzajúc aj z európskej judikatúry je typická tzv. teória skutočného plnenia, ktorá spočíva v tom, že spotrebiteľ má platiť len za skutočne dodanú službu. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku sa považuje podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (rozsudok súdneho dvora EÚ C-26/13, Arpád Kásler, Hajnalka Káslerne Rábai proti OTP Jelzálogbank Zrt z 30. apríla 2014, bod 58). Tento princíp je už zakomponovaný aj v našom právnom poriadku a to v § 53 ods. 4 písm. v/ Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

26. Súd teda dospel k záveru, že poplatky, ktoré žalobca účtoval žalovaným boli nedôvodné, úhrne išlo o sumu 216,73 Eur a preto túto sumu súd odrátal od vykázaného dlhu žalovaných a dlh žalovaných tak ustálil na sumu 5.097,52 Eur.

27. Pre úplnosť súd poznamenáva, že stavebný úver, ktorý bol poskytnutý žalovaným súd nemohol posúdiť v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch s poukazom na § 1 ods. 3

písm. d/ citovaného zákona, pretože v zmysle daného ustanovenia spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti.

28. Žalobcovi súd priznal aj úroky z omeškania z prisúdenej sumy s poukazom na § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

29. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka veta prvá, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

30. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. Vychádzajúc z dispozičnej zásady v spore upravenej v § 216 ods. 1, 2 CSP súd priznal sadzbu úrokov z omeškania len v uplatnenej výške.

33. Zamietnutá bola aj žaloba o zaplatenie zmluvných úrokov odo dňa po zosplatnení úveru. V tomto smere v celom rozsahu súd poukazuje na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu v Prešove 6Co 190/2014 zo dňa 30.6.2015, s ktorým sa súd stotožňuje a ktorom sa uvádza nasledovné: „Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak by navyše odvolací súd takúto zmenu justifikoval, podporil by nielen hrubú nadvládu veriteľa, ale zároveň by podporoval aj stav v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie

veriteľa však neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov. Uvedenou úvahou sa odvolací súd prirodzene dostáva aj v poradí k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou (pozri ďalej). Povedané inak v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z. z. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nar. vl. Alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka.“

34. Na podporu tohto názoru možno poukázať aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR 4Obo 143/98, v odôvodnení ktorého Najvyšší súd zdôraznil, že dohodnuté úroky z poskytnutých úverových prostriedkov patria len do splatnosti dlhu. Podobne možno poukázať aj na uznesenie Ústavného súdu SR IV.ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.9.2012, ktoré sa týkalo odmietnutia sťažnosti veriteľa voči rozsudku Krajského súdu v Prešove 1Co/30/3012-145 zo dňa 30.5.2012, ktorý nadväzoval na rozsudok Okresného súdu v Prešove č.k. 29C/131/2011-127. Súdny totiž v týchto rozsudkoch vyslovili názor, že pri zosplatnení úveru nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu v podobe úrokov z úveru a úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi stranami. Ústavný súd pritom nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie súdu bolo zjavne neodôvodnené, resp. také, ktoré by popieralo zmysel na právo na súdnu ochranu. Preto bola sťažnosť odmietnutá.

35. Napokon vo veci toho istého žalobcu bol totožný právny záver vyslovený aj v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici 15Co/493/2016 zo dňa 15.2.2017 a tiež rozsudku Krajského súdu v Prešove 6Co/42/2016 zo dňa 10.5.2017.

36. Súd v danom prípade zohľadnil aj mimoriadne nepriaznivú sociálnu situáciu žalovaných, ktorí sú bez príjmu a pritom majú vyživovaciu povinnosť k 2 maloletým deťom a prežívajú len vďaka finančnej pomoci príbuzných, preto súd im povolil mesačné splátky tak ako to navrhli a to s použitím § 232 ods. 3, 4 CSP. Tie isté okolnosti súd zohľadnil aj pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania.

37. Žalobca by mal nárok na náhradu trov konania v zmysle § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP podľa pomeru úspechu v spore v rozsahu 66%. Domáhal sa totiž zaplata sumy 5314,25 Eur, ale aj zmluvných úrokov, ktoré by ku dňu rozhodnutia súdu predstavovali 856,64 Eur, to znamená, že žiadal priznať ku dňu rozhodnutia súdu sumu 6.170,89 Eur, súd mu však priznal len 5.097,52 Eur, čo predstavuje úspech v podiele 83%, neúspech v podiele 17%, čiže podľa pomeru úspechu v spore by predstavoval jeho nárok na náhradu trov konania 66%. Súd však aplikoval výnimočné ustanovenie § 257 CSP a pri porovnaní pomerov oboch procesných strán, keď na jednej strane žalobca je prosperujúca finančná inštitúcia a na druhej strane žalovaní, u ktorých je ohrozené živobytie, nielen ich, ale aj ich maloletých detí, súd považoval za spravodlivé žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.